

[A. Johansen.]

om Kassernes ca. 100 Mill. Kr., som om det var Penge, der henlaa som en død Kapital uden egentligt Formaal. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at beskæftige mig med denne Opfattelse, og jeg vil gerne paa ny sige et Par Ord derom. De nævnte ca. 100 Mill. Kr. — nøjagtigt er det 91 Mill. Kr. — er ikke den Formue, som den egentlige Arbejdsløshedsforsikring har. For dennes Vedkommende udgør den samlede Formue kun 55,5 Mill. Kr. De øvrige 35,5 Mill. Kr. hører hjemme i Fortsættelseskasserne, altsaa i de Institutioner, der er skabt for at overtage en væsentlig Del af den langvarige Arbejdsløshed, en Opgave, der før Fortsættelseskassernes Oprettelse i Hovedsagen paahvilede Kommunerne og Hjælpekasserne.

For Hovedforsikringens Vedkommende er det Aar efter Aar paalagt Arbejdsløhedskasserne at konsolidere sig, for at de skal kunne overholde deres forsikringsmæssige Forpligtelser ogsaa under indtrængende Storkriser. Arbejdsdirektoratet regner som Mindstebeløb herfor med 300 Kr. pr. Medlem. Med den halve Million Medlemmer, nøjagtigt 473 000, der findes i Arbejdsløhedskasserne, vil det sige, at halvandet Hundrede Millioner Kroner er den Mindstekapital, som Hovedforsikringen bør have i Reserve. Det vil atter sige, at der ikke i Arbejdsløhedskasserne ligger ca. 100 Mill. Kr., der godt kunde tages i Brug i ekstraordinært Øjemed, men at der simpelt hen mangler 100 Millioner i, at Reservefonden har naaet det Mindstebeløb, der efter Statstilsynets Krav burde være til Sted. Yderligere er de tilstedeværende Formuer ikke ligeligt fordelt, idet Kassernes Evne til at opsamle Reserver ikke er ens, hvad der da ogsaa er noget af Baggrunden for det foreliggende Lovforslag.

Julen nærmer sig nu med stærke Skridt, og skal det lykkes Kasserne, navnlig de Kasser, der selv maa afholde Udgifterne, og som skal have Satsene godkendt af Direktoratet, at faa alt dette gennemført senest mellem Jul og Nytaar, vil det være nødvendigt, at Loven gennemføres hurtigt eller, for at bruge et moderne Udtryk, omgaaende. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag og indtrængende henstille, at det gennemføres saa hurtigt, som Forholdene tillader det.

Stensballe: De Lovforslag, som nu er til Behandling, har været underkastet en ret grundig Udvalgsbehandling i det andet

høje Ting, men der er det mærkværdige ved Sagen, at den Betænkning, der er afgivet af Udvalget, egentlig ikke giver ret meget Besked om Detaillerne i den Forhandling, der har fundet Sted dér. Vi ved, at der er stillet Forspørgsler til den højtærede Minister, vi ved ogsaa — fra Konferencer med Partifæller —, at der er kommet Svar derpaa, men det mærkelige er, at disse Svar ikke findes i Betænkningen. Jeg vil derom kun sige, at det kan jo ikke lette Adgangen til at sætte sig ind i Forholdene, at Betænkningen ikke i Overensstemmelse med almindelig Praxis her i Rigsdagen indeholder Udvalgets Forespørgsler til og Svarene fra den Minister, der har forelagt Lovforslaget. Det kan i hvert Fald ikke lette Gangen gennem det andet Ting, men let bidrage til, at man maa forlange Udvalg for i et saadant Udvalg at blive bekendt med Grundlaget for det andet høje Tings Stilling til Lovforslaget. For mit Vedkommende ønsker jeg ikke i Dag at faa nedsat Udvalg. Jeg har underhaanden faaet de Oplysninger, som jeg kunde ønske at faa, men jeg har for en anden Gangs Skyld ønsket at paapege, at det vilde være hensynsfuldt, om man gav disse Oplysninger, om jeg saa maa sige, ad officiel Vej gennem Betænkningen angaaende Lovforslaget.

Den højtærede Minister og det ærede 4de tingvalgte Medlem (A. Johansen) har nu gjort Rede for selve Lovforslagene. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa.

Det første Lovforslag, om Ændring i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. med senere Ændringer, har to Formaal, hvoraf det ene er at foretage en Ændring af Systemet med Hensyn til Gradueringen af Tilskuddet til Arbejdsløhedskasserne. Jeg kan derom sige, som det ogsaa er udtalt af mit Partis Ordfører i Folketinget, at dette første Formaal vilde vi i og for sig gerne have givet vor Tilslutning. Vi gør det ogsaa rent principielt, men naar vi alligevel lige saa lidt i dette høje Ting som i det andet Ting vil kunne stemme for Lovforslaget, har det to Grunde. For det første mener vi, at Ændringen af Gradueringen, naar denne skulde foretages, burde være ført helt igennem. Vi mener, at der i og for sig godt kunde have været rørt ogsaa ved den laveste Procent for Tilskuddet, 15 pCt., nemlig til de Kasser, som har forholdsvis høje Indtægter. Hvis den her tilsigtede Lov kun skulde være midlertidig, kunde vi maaske nok have stemt for Lovforslaget, men det er jo en varig Lov, der tilsigtes.

Det andet Formaal med Lovforslaget